

Halla kereskedelmi államtitkár Szegeden

A paprikakereskedők küldöttsége informálta az államtitkárt a paprika monopólium hibáiról és tarthatatlan rendszeréről — Vasárnap: ankét a városházán

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Halla Aurél kereskedelemügyi államtitkár szombaton délelőtt Szegedre érkezett dr. Kacsóh Bálint miniszteri osztálytanácsos kíséretében. Az állomáson megjelent vitéz dr. Imecs György főispán, dr. Pálffy György polgármester, Vértess Miksa, dr. Tonelli Sándor és dr. Landesberg Jenő a kereskedelmi és iparkamara részéről, dr. Vinkler Elemér, a Baross Szövetség, dr. Kertész Béla a Szegedi Kereskedők Szövetsége képviselőjében. Halla államtitkár megérkezése után tisztelgő látogatást tett a megyéspüspöknél, majd a városházán jelent meg a főispánnal és a polgármesternél, ezután az iparhatóság hivatalát kereste fel és dr. Róth Dezső íb. tanácsnok kalauzolására mellélt az ügykezelést vizsgálta meg. A látottak felett az államtitkár a legteljesebb megelégedésű fejezte ki.

Délben Halla államtitkár a kereskedelmi és iparkamarában tett látogatást, ahol több küldöttséget fogadott. Először

paprikakereskedők küldöttsége

Jelent meg előtte. Panasz tárgyává tették a paprikakereskedők, hogy a paprikaexport után járó visszatérítéseket 1936 szeptember 16. óta, amikor a paprikarendelet életbe lépett, nem kapták meg. Ez nagyon hátrányos az exportőrökre, mert tőkéjüknek egy jelentős része le van ezáltal kötve. Az államtitkár közölte, hogy az eddig exportált mennyiségek után rövidesen folyósítja az állam a visszatérítéseket és ezentúl gyorsabban intézik el a visszatérítések kiutalását.

A paprikakereskedők küldöttsége ezután rámutatott

azokra a hiányosságokra, amelyek a paprikarendelet és a gyakorlati élet között mutatkozik.

Különösen sérelmesnek mondták, hogy elszaporodtak a batyuzó paprikaárusok, akik nemcsak

rezi nélkül működnek, hanem csempészett paprikát terjesztenek. A batyuzó paprikaárusok nemcsak a legális paprikakereskedők érdekét veszélyeztetik, hanem a belföldi fogyasztásra és az exportra is veszélyesek. Az államtitkár megígérte ebben az ügyben a revíziót.

Előadták ezután a paprikakereskedők, hogy a paprikarendelet életbe léptetése óta

Ieromlott a paprika minősége

és ez megnehezíti a paprika forgalmát és exportját. Az államtitkár válaszában közölte, hogy erre nézve a szükséges intézkedések hamarosan megjelennek.

A paprikakereskedők után az államtitkár a nőfodrászok küldöttségét fogadta. Azt kérték, hogy válasszák külön a női és férfi fodrászipart és külön képzés megismerése legyen kötelező mindkét szakmában. Az államtitkár közölte, hogy ez a kérdés a kereskedelem- és iparügyi minisztériumban tárgyalás alatt áll.

Vasárnap délelőtt

az államtitkár megjelenik a városháza közgyűlési termében, ahol ankét lesz és a szegedi kereske-

Külföldről vár gyönyörű

**porcellán-
szállítmányunk
megérkezett.**

**ADLER
EDÉNYCSARNOK**

Tisza Cafos körút 38.

A főnyeremény

— Elmondja a szegény ember —
Irta FARKAS ANTAL

Éjjeli munkából jöttem haza és lefeküdtem. A főnök ur ugyanis elrendelte, hogy újra dolgozzunk föl minden restanciát, különben fuccs a jutaléknak. Valamennyien fülig eladósodott, családok tintakulik voltunk, hát dolgoztunk szakadásig, hogy az a hitvány jutalékoska is a kutba ne essék, mert akkor anyagi összeomlásunk kikerülhetetlen lesz.

Nagyon fáradt voltam, amikor ágyba kerültem, hiszen már az uton bóbiskoltam, a hivatalban pedig — minek tagadjam? — egyet aludtam is és fölemelt jutalékról álmodtam.

A levétkezésnél a feleségem segített, anyai gyöngédséggel hámozta le a rólam a ruhát, kifűzte a cipőmet és betakart. A következő pillanatban már horkolva jártam a hetedik mennyország csillagokkal kiveret garádicsait, ahonnan valaki ugyancsak durva kezekkel cibált le erre a nyavalyás, sovány jutalékos földre. Szokatlan erélyvel hárman-négyen igyekeztek lelket verni belém. Téptek, cibáltak, hideg vízzel locsoltak, mint ha csak így télen volna a husvétü öntözés ideje. Visszatérő öntudatom önkéntelenül is ellentámadásba ment volna át, ha lassankint föl nem ismerem a velem kegyetlenkedő urakban és hölgyekben becses családom tagjait.

Kórusban üvöltöttek:

— 29.364! Ugy-e?

Értelmetlenül bámultam rájuk. A sógor ugrott nekem:

— Tán megint beszoptatok abban a hivatalban?

Kihúzták a sorsjegyet, a 29.364-et, értsd meg!

Lapot nyomkodtak az orrom elé:

— Itt van az újságban, papul! Jaj, de milyen álomszuszék is vagy! — kritizált meg kedves lányom, Tini.

— Péter, maga is ember? — kérdezte fölényesen az anyósom.

— Micsoda családapa ez?! — örjöngött kedves nőm.

— Apus, mit veszel nekem? — sívarkodtak a kisebbek.

Én úgy éreztem, hogy szörnyen álmos vagyok még ezek után is és szerettem volna visszadőlni az ágyba, de a sógor megakadályozott ebben. Nekem esett:

— Hol a sorsjegy, ember! Nincs a tárcában. 29.364, ugy-e? Együtt vettük, én határozottan emlékszem.

Keztem emlékezni én is. Az ám! Valami jótehető sorsjegyet vettünk a múlt hetekben, de kitétem a tárcából, hogy meg ne lássa a család, hogy meglepetést csináljak nekik, ha véletlenül nyerek... Az ám, 29.364... Igen, igen! Különben is a sógor jobban ért a számokhoz, most valamikor kocsmáros volt. De hová is tettem a sorsjegyet, Uristen!

Most már észnél voltam.

— Mutasd azt a lapot!

A sógor kezéből kikaptam az újságot. Kerekre nyílt szemekkel, csipetű nélkül is láttam, hogy a 29.364-es ütötte meg a 10.000 pengős főnyereményt!...

Atvaisten, de kapóra küldted! Hol is az a sorsjegy? Ahán! A Ferenc József-kabátom egyik szárnyának a zsebében. Gondolom, ideadtam, vagy csak akartam? Hálóingben ugráltam ide-oda. Nem mondom, hogy nem voltam neveltséges fi-

gura, de mégis csak férj voltam, apa voltam, vő voltam, sógor voltam, akit nem lett volna szabad ezekben a percekben semilyen szavakkal illetni:

— És ez az ember meg mert nősülni!

— Tessék! Ilyenhez adtam én a lányomat!

— Nem főnyeremény, más való az ilyen ember markába, sógor!

— Papa, tán a gépirókisasszonynak ajándékoztad?

— Ellopta hazulról? Milyen jó szarka lett volna a papából!

Nem mondom, hogy a sógornak nem volt valami kis igaza, mert neki is tartoztam már valami száz pengővel, aminek a fejében legalább ezer pengőt várt és így csakugyan érdekelt fél volt, akinek tudnia kellett hogy 29.364-e bizonyosan?

Arra már határozottan emlékeztem, hogy a sorsjegyet a hálószobában dugtam el. Majd ez a határozottság is megingott bennem és a nappali szoba kezdett derengeni az agyamban...

De melyik részén? Milyen tárgyak közé?

Amíg kutattam, egyre ostorozott a guny. Most láttam, hogy az én familiám előtt mennyivel nagyobb, kedvesebb a főnyeremény, mint csekélységem. No és ennek a népségnek nverjek én pénzt, ennek? Hát nem kötöznöm való bolond vagyok én?

Hopp, megvan! Eszembe jutott, hogy a régi pápaszemtökbe dugtam bele! Hol is ez a pápaszemtök? Az éjjeli szekrényem fiókjában. Igenis. Itt is van. Nesztek, sorsjegy, halálán kutyák! Közéjük akartam vágni, de kíváncsiságból a számát megnéztem: 29.634!

Hál'isten, ilyen banda nem érdemel főnyereményt és közéjük vágtam a sorsjegyet.

— Itt a sorsjegy, de most már mars ki a szobából, mert aludni akarok, haszontalan népség!

A Lloyd jubileumi utazások keretében

**5 tavaszi
Földközi tengeri
utazás**

a General v. Steuben
luxuszgőzösével. 1937 február 1-től június 1-ig. Az utazás időtartama 18-24 nap

Árak 645.- pengőtől

Különlegesen szép és érdekes számos földi kirándulások az útszakaszon érintett kikötőkben.

Fokozott kénelem a hajó utazásának kellemes

Norddeutscher Lloyd

Szegedi képviselője:

Neu Ernő banküzlet

utazási irodája.